

vælger jeg den løsning at sige, at det ikke generer mig, at man giver en frihed til arkitekter til at komme med forslag. Det, der ville være bekymrende, var jo, hvis man på denne måde fratog den myndighed, der efter loven skal bedømme frit, og den decentralisering, der jo ligger i planmyndigheden, så det ikke var Københavns Kommunes folkevalgte, der bestemte. De bestemmer helt suverænt, og den ret har de også.

Jeg har ingen interesse i, om man så må sige, at begrænse udfoldelsesmuligheden for de arkitekter, der har en idé til, hvordan man kan skabe et spændende byggeri. Og jeg vil ikke være dommer over, om det er spændende eller ikke er spændende. Det skal, om man så må sige, ligge i Københavns Kommune. Der kan sikkert siges meget godt om det og måske også meget dårligt om det, men det er ikke noget, jeg skal være dommer over.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og så har der meldt sig en medspørger, fru Elsebeth Gerner Nielsen. Værsgo.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Kunne finansministeren løfte sløret for, hvorfor vi overhovedet skal have en planlovgivning, hvis staten alligevel opfordrer til, at man ikke overholder den?

Finansministeren (Thor Pedersen):
Det fremgår ingen steder, at man ikke skal overholde den, fordi overholdelsen er jo den fysiske aktivitet. Her er det et spørgsmål, om ideen skal være bremset af en kendt ramme, eller om at bruge ideen, der er så stærk, at man tror på, at det her projekt er så godt, at man simpelt hen giver mulighed for projektets gennemførelse. Det har ikke noget at gøre med ikke at overholde reglerne. Jeg sagde udtrykkeligt: Alle regler skal overholdes.

Det er fuldstændig legitimt for Københavns Kommune at komme ind i en lokalplansprocedure, hvis de mener, noget er bedre for kommunen, at ændre en lokalplan gennem høring, og hvad dertil hører, sådan er det jo bygget op, og den ret har enhver kommune jo til at få, om jeg så må sige, indspark til at gøre det endnu bedre.

Så det har ikke noget at gøre med at bryde regler eller gøre noget forkert. Det er noget at gøre med at lægge op til, at man kan føre ideer frem, og så må myndigheden beslutte i hele den decentrale proces, der ligger bag lokalplanproceduren, om det er så godt, at det er noget, man

vil gennemføre eller ikke vil gennemføre. Og det er altså noget, der er lagt ud af Folketinget til en ren kommunal beslutning, og det er jeg meget tilfreds med.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen for sit andet og sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Der er ikke meget ved ideer, hvis de ikke kan realiseres, og det må være udgangspunktet, når vi fra statens side udskriver en arkitektkonkurrence, at der kommer nogle forslag, som rent faktisk skal bygges og holder sig inden for den lovgivning, der er, og også helst holder sig inden for budgettet. Så derfor må jeg spørge ministeren: Er det ikke hul i hovedet at bruge penge på en arkitektkonkurrence, hvor der så bliver udviklet nogle ideer, der ikke er i overensstemmelse med planlovgivningen og derfor ikke kan bygges?

Finansministeren (Thor Pedersen):
Planlovgivningen ligger forankret i kommunen, og det er jo ikke sådan, at den, der får en idé, om jeg så må sige, er besluttende myndighed om planlovgivningen. Man kommer med en idé, og så er det op til myndigheden at beslutte, om de vil bære den idé igennem eller ikke vil.

Mit kunstneriske og, om man så må sige, åndelige liv er sådan, at jeg synes, det er spændende med ideer, og jeg synes ikke, politikere i almindelighed skal afskære fra ideer. Men det, politikere skal beslutte, er, om ideen er bæredygtig, om det er noget, der er til fordel, om man bør gennemføre det i lokalplanproceduren, altså med respekt for alle de regler, der ligger under lokalplanproceduren.

Hvis man beslutter det, så er det i overensstemmelse med det, vi i Folketinget har lovgivet om, nemlig at sige, at får man gode, spændende ideer, så skal man drøfte dem med borgerne, hvis ikke de nøjagtigt passer ind i de forudsætninger, man tidligere har haft.

Det er jo det, der også hedder udvikling. Det er vel i virkeligheden, at man løbende vurderer, om det, man har besluttet før, passer til nutiden, om der er spændende ting i fremtiden.

Kl. 13.30

Det er jo ikke usædvanligt, at man ændrer lokalplaner, det gør man på mange områder, både når det gælder erhverv, kunst og kultur. Jeg synes, man skal lade ideer blomstre, men jeg siger igen, at alt jo er inden for gældende regler, for